

F. t. l. vedr. dyreværnsloven

stilling af hunde forstås enhver fremvisning, herunder fremvisning, som primært har til formål at præmiere hundens ydre. Hundene vil normalt blive fremvist på dyrskuer eller hundestillinger, hvor de i langt de fleste tilfælde kåres eller præmieres for deres udseende.

I forbindelse med Retsudvalgets behandling af forslaget rejstes spørgsmålet, om bestemmelsen dækker deltagelse i lydighedsprøver, der afholdes i forbindelse med en hundestilling, eller brugsprøver, der afholdes separat. Justitsministeren tilkendegav i den forbindelse, at udstillingsforbudet omfatter enhver fremvisning, hvor hunden fremvises med henblik på præmierung af dens ydre eller dens brugsegenskaber. Lydighedsprøver er således også efter besvarelsen omfattet af forbudet, uanset om de afholdes separat. Justitsministeren tilkendegav videre, at forbudet omfatter brugshundeprøver, uanset om disse prøver afholdes i forbindelse med en udstilling, hvor hundes ydre præmieres. Der henvises til justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 6 af 6. februar 1996 og spørgsmål nr. 12 af 16. februar 1996 fra Folketingets Retsudvalg.

Østre Landsret har imidlertid i en dom af 11. juni 2001 fastslået, at deltagelse i en udholdenhedsprøve ikke er omfattet af udstillingsforbudet i dyreværnslovens § 11, stk. 3. Den konkrete sag omhandlede en person, der var tiltalt for at have fremstillet sin halekuperede hund til en udholdenhedsprøve, hvor det efter prøven blev meddelt, om hunden havde bestået eller ej. Østre Landsret udtalte, at det af dyreværnslovens § 11, stk. 3, fremgår, at halekuperede hunde ikke må udstilles, samt at det af de specielle bemærkninger til lovforslaget fremgår, at »ved udstilling af hunde forstås enhver fremvisning, herunder fremvisning som primært har til formål at præmiere hundens exterieur...«. På den baggrund fandt landsretten, at den pågældende udholdenhedsprøve hverken efter en sproglig forståelse af lovteksten eller bemærkningerne hertil kunne betegnes som en udstilling, der er omfattet af lovens forbud. Landsretten anførte i den forbindelse, at justitsministerens svar til Folketingets Retsudvalg ikke kunne føre til et andet resultat.

4.2. Justitsministeriets overvejelser

4.2.1. Spørgsmålet om udstrækningen af det gældende forbud mod halekupering af hunde har gennem flere år været genstand for debat. Bl.a. har Det Dyreetiske Råd i maj 2000 afgivet en udtalelse, hvori rådet anbefaler et absolut forbud mod halekupering.

Udtalelsen har været sendt i høring, og nogle høringsparter, herunder Dyrenes Beskyttelse, Dyre-

værnsrådet og Den Danske Dyrlægeforening, støtter Det Dyreetiske Råds anbefaling, mens en række hunde- og jagtorganisationer finder, at den nugældende ordning bør fastholdes eller eventuelt udvides.

Det fremgår af høringssvarene, at der blandt de forskellige interessenter på området synes at være bred enighed om, at halekupering af jagthunde af kosmetiske årsager m.v. ikke bør finde sted. Til gengæld er der divergerende opfattelser af spørgsmålet om, hvorvidt det ud fra en dyreværnsmæssig betragtning bør foretrækkes, at visse jagthunderacer halekuperes som hvalpe med henblik på at undgå senere haleskader i forbindelse med jagt.

Norge og Sverige har siden 1988 haft et absolut forbud mod ikke-veterinært begrundet halekupering. Et tilsvarende forbud blev indført i Finland i 1997. Ifølge det for Justitsministeriet oplyste har disse forbud tilsyneladende ikke givet anledning til væsentlige problemer. Det er dog heroverfor anført, at vegetationen i jagtområder i Danmark er anderledes og i højere grad end i de nævnte lande udsætter jagthunde for risiko for haleskader.

De gældende regler er fastsat efter meget nøje overvejelser af de dyreværnsmæssige og etiske argumenter, der kan anføres for og imod halekupering.

Justitsministeriet har gennemgået Det Dyreetiske Råds udtalelse og de høringssvar, der er fremkommet i forbindelse hermed. Det fremgår heraf, at der kan anføres relevante og saglige argumenter for såvel et absolut forbud mod halekupering, som foreslået af bl.a. Det Dyreetiske Råd, som for en opretholdelse af den nuværende ordning.

Der synes imidlertid ikke at være fremlagt videnskabelig dokumentation, der entydigt peger på, at der samlet set vil være en dyreværnsmæssig gevinst ved en udvidelse af halekuperingsforbudet til alle hundracer. I denne forbindelse bemærkes, at den smerte og det ubehag, som hvalpene oplever ved en tidlig halekupering, ikke med sikkerhed kan siges at overstige de smerter og det ubehag, som nogle voksne hunde vil opleve ved haleskader og eventuel efterfølgende amputation.

Justitsministeriet finder derfor ikke tilstrækkelig anledning til på nuværende tidspunkt at foretage ændringer i den gældende ordning, hvorefter det er tilladt at halekuperer hunde af visse jagthunderacer.

Justitsministeriet vil imidlertid følge udviklingen på området, og hvis der senere fremkommer nye videnskabelige undersøgelser m.v. af betydning for problemstillingen, vil Justitsministeriet overveje spørgsmålet på ny.